

Republika Hrvatska
Općinski sud u Karlovcu
Stalna služba u Ogulinu
Bernardina Frankopana 1
47300 Ogulin

Broj: P-458/2023-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Karlovcu, Stalna služba u Ogulinu, po sucu Mimi Mrvoš, u pravnoj stvari tužiteljice Maje Markuš iz Ogulina, Lomošćanska cesta 15, OIB: 53857656960, koju zastupa punom. Boris Grgurić, odv. iz Ogulina, protiv tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička Cesta 50., OIB: 02535697732, zastupa na po odvjetnicima iz OD Šooš, Maceljski, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. iz Zagreba., odv. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon zaključene glavne i javne rasprave 28. rujna 2026., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Borisa Grgurića, odv. u Ogulinu i zamjeničkog punom. tuženika odv. vježbenica Natalia Županić iz OU Hrvoja Bičanić, Ogulin, na ročištu za objavu i uručenje presude 7. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e:

I. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 6. stavka 2 Ugovora o kreditu broj 9012428133 od 20.04.2007. godine sklopljenog između tužene PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB:02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50 i tužiteljice Maje Markuš, OIB: 53857656960 iz Ogulina, Lomošćanska cesta 15 u dijelu u kojem se protuvrijednost mjesečnog anuiteta podmiruje u kunama obračunatim po srednjem tečaju Hypo Alpe-Adria-bank d.d. Zagreb za švicarski franak na dan dospijeca, odnosno na dan plaćanja ukoliko se plaćanje vrši prije roka dospijeca.

II. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 4. Ugovora o kreditu broj 9012428133 od 20.04.2007. godine sklopljenog između tužene PRIVREDNE BANKE ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50 i tužiteljice Maje Markuš, OIB: 53857656960 iz Ogulina, Lomošćanska cesta 15 u dijelu u kojem se određuje da je

kamatna stopa promjenjiva sukladno odluci Banke o kreditiranju građana za kupnju motornih vozila.

III. Nalaže se tuženoj PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50 isplatiti tužiteljici Maji Markuš, OIB: 53857656960 iz Ogulina, Lomošćanska cesta 15 na ime preplaćenog iznosa po izmijenjenim kamatnim stopama i tečajnoj razlici po ugovoru o kreditu broj 9012428133 od 20.04.2007. godine iznos od 2.135,61 EUR (slovima: dvijetisučestotridesetpet eura i 61 cent) s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom na pojedine iznose od dana dospijeća do 30.06.2011. godine po stopi od 14% godišnje, od 1.7.2011. do 31.7.2015. godine po stopi od 12 % godišnje, od 1.8.2015. godine do 31.12.2022. po stopi koja je jednaka uvećanju prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, a od 1.1.2023. godine do isplate po stopi nastaloj uvećanjem referentne stope ESB primijenjene na glavne operacije refinanciranja prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta uvećanoj za 3 postotna poena, od dana podnošenja tužbe do isplate, u roku 15 dana od donošenja prvostupanjske odluke pod prijetnjom ovrhe, kako slijedi:

- na iznos od 2,05 EUR od 01.12.2007. godine do isplate,
- na iznos od 1,50 EUR od 01.01.2008. godine do isplate,
- na iznos od 4,05 EUR od 01.02.2008. godine do isplate,
- na iznos od 11,26 EUR od 01.03.2008. godine do isplate,
- na iznos od 13,97 EUR od 01.04.2008. godine do isplate,
- na iznos od 9,51 EUR od 01.05.2008. godine do isplate,
- na iznos od 8,52 EUR od 01.06.2008. godine do isplate,
- na iznos od 9,98 EUR od 01.07.2008. godine do isplate,
- na iznos od 7,08 EUR od 01.08.2008. godine do isplate,
- na iznos od 7,25 EUR od 01.09.2008. godine do isplate,
- na iznos od 8,96 EUR od 01.10.2008. godine do isplate,
- na iznos od 23,27 EUR od 01.11.2008. godine do isplate,
- na iznos od 13,62 EUR od 01.12.2008. godine do isplate,
- na iznos od 23,92 EUR od 01.01.2009. godine do isplate,
- na iznos od 25,49 EUR od 01.02.2009. godine do isplate,
- na iznos od 26,18 EUR od 01.03.2009. godine do isplate,
- na iznos od 24,01 EUR od 01.04.2009. godine do isplate,
- na iznos od 24,36 EUR od 01.05.2009. godine do isplate,
- na iznos od 21,53 EUR od 01.06.2009. godine do isplate,
- na iznos od 19,12 EUR od 01.07.2009. godine do isplate,
- na iznos od 19,66 EUR od 01.08.2009. godine do isplate,
- na iznos od 21,05 EUR od 01.09.2009. godine do isplate,
- na iznos od 20,89 EUR od 01.10.2009. godine do isplate,
- na iznos od 19,57 EUR od 01.11.2009. godine do isplate,
- na iznos od 22,05 EUR od 01.12.2009. godine do isplate,
- na iznos od 23,86 EUR od 01.01.2010. godine do isplate,
- na iznos od 26,77 EUR od 01.02.2010. godine do isplate,
- na iznos od 26,01 EUR od 01.03.2010. godine do isplate,
- na iznos od 29,77 EUR od 01.04.2010. godine do isplate,

- na iznos od 28,95 EUR od 01.05.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 30,67 EUR od 01.06.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 42,05 EUR od 01.07.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 39,62 EUR od 01.08.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 46,18 EUR od 01.09.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 44,07 EUR od 01.10.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 39,60 EUR od 01.11.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 48,24 EUR od 01.12.2010. godine do isplate,
 - na iznos od 59,00 EUR od 01.01.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 51,59 EUR od 01.02.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 54,28 EUR od 01.03.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 50,66 EUR od 01.04.2011.,. godine do isplate,
 - na iznos od 51,21 EUR od 01.05.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 65,59 EUR od 01.06.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 66,55 EUR od 01.07.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 78,96 EUR od 01.08.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 72,95 EUR od 01.09.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 66,31 EUR od 01.10.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 65,49 EUR od 01.11.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 64,90 EUR od 01.12.2011. godine do isplate,
 - na iznos od 67,81 EUR od 01.01.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 70,88 EUR od 01.02.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 71,11 EUR od 01.03.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 69,05 EUR od 01.04.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 70,07 EUR od 01.05.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 71,03 EUR od 01.06.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 69,51 EUR od 01.07.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 70,02 EUR od 01.08.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 69,16 EUR od 01.09.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 66,98 EUR od 01.10.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 69,28 EUR od 01.11.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 70,55 EUR od 01.12.2012. godine do isplate,
 - na iznos od 70,11 EUR od 01.01.2013. godine do isplate,
 - na iznos od 65,17 EUR od 01.02.2013. godine do isplate,
 - na iznos od 69,38 EUR od 01.03.2013. godine do isplate,
 - na iznos od 69,58 EUR od 01.04.2013. godine do isplate
 - na iznos od 67,81 EUR od 01.05.2013. godine do isplate
- sve u roku 15 dana

IV. Nalaže se tuženj PRIVREDNA BANKA ZAGREB d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50 isplatiti tužiteljici Maji Markuš, OIB: 53857656960 iz Ogulina, Lomošćanska cesta 15, naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu 1.475,72 eura zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamataima tekućim na taj iznos od 7. listopada 2026. do isplate, a u roku 15 dana od donošenja prvostupanjske odluke.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi ustvrdila da je sa tuženim sklopila Ugovor o kreditu pod brojem 9012428133 od 20.4.2007. na iznos od 15.127,20 CHF s rokom otplate u 72 rate, za kupnju motornog vozila, u kunsnoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tužene na dan korištenja kredita te promjenjivom kamatnom stopom koja je određena odlukom tuženog i u trenutku sklapanja ugovora iznosila je 5,10% godišnje. Tuženik je u Ugovor o kreditu ugradio odredbe kojima je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze bila promjenjiva i to na osnovu jednostrane odluke tuženika, o kojoj odredbi se nije pojedinačno raspravljalo a što je protivno čl. 96 i 97 Zakona o zaštiti potrošača koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora i za vrijeme njegovog izvršavanja s time da je posljedica nepoštenosti ugovorne obveze njezina ništetnost po čl. 102 Zakona o zaštiti potrošača. Ništetnost ugovorne odredbe proizlazi i iz Zakona o obveznim odnosima čl. 269 – 272 jer ugovorom nisu utvrđeni podaci na temelju kojih se kamatna stopa mijenjala. Nadalje, tužena je ugovorila i valutnu klauzulu CHF koja je isto tako ugovorena na način da se po istoj nije pojedinačno pregovaralo a što je protivno naprijed naznačenim zakonskim propisima. Kako je odlukom VTS RH donesena pravomoćna presuda koji je proglasio valutnu klauzulu CHF nepoštenom i ništetnom kao i ugovorenu klauzulu o promjenjivoj kamatnoj stopi prema odluci banke i u odnosu na tuženika to je presuda obvezujuća za sve vrste potrošačkih ugovora pa i u odnosu na ugovor sklopljen između tužitelja i tuženog. Odredbom čl. 118 Zakona o zaštiti potrošača te čl. 502c Zakona o parničnom postupku pravomoćna presuda u Kolektivnom sudskom postupku obvezuje prvostupanjske presude koji u pojedinačnim parnicama sude povodom zahtjeva potrošača radi zaštite prava utvrđenih u kolektivnom sporu a što je i u konkretnom slučaju. Stoga tužiteljica pozivajući se na odluku Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1401/12 od 4. srpnja 2013. postavlja zahtjev za vraćanje onog što je primljeno na osnovi ništetnih ugovornih odredbi o promjenjivim kamatama prema odluci banke i valutnoj klauzuli CHF za svaki pojedinačni iznos kao i da je plaćajući rate kredite koje su se temeljile na ništetnim odredbama pretplatio svoju obvezu i traži povrat iznosa. Tužiteljica je u cijelosti otplatila kredit.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu usprotivio se tužbenom zahtjevu i to osnovi i visini, te uložio prigovor zastare navodeći da presude koje su donesene u postupku zaštite kolektivnog interesa potrošača su samo formalne naravi te da je tužiteljica Ugovor o kreditu zaključila radi kupnje vozila pa se odredbe istaknute po tužiteljici ne mogu primijeniti na auto kredite jer je to razlika od kredita kojima se rješava stambeno pitanje i tužiteljica mora dokazati nepoštenost odnosno ništetnost konkretnih ugovornih obaveza te da odredbe nisu bile jasne, lako razumljive i uočljive što sadržava Ugovor o kreditu te je nužno utvrditi da li se je o spornoj odredbi pregovaralo i da postoji znatna neravnoteža u pravima i obavezama ugovornih stranaka. U odnosu na odredbe valutne klauzule ista je jasna, razumljiva i lako uočljiva te da je tužiteljica mogla birati između ugovora u CHF i EUR. U odnosu na promjenjivu kamatnu stopu tuženik smatra da je ta odredba bila tužitelju lako uočljiva, jasna i razumljiva a sadržana u čl. 2 Ugovora, pisana jednakim slovima kao i ostatak Ugovora. Nadalje navodi da utvrđenja iz parnice po kolektivnoj tužbi se ne mogu primijeniti na konkretan predmet i nema mjesta za vezanost iz presude Visokog trgovačkog suda RH PŽ-6632/17 i valutna

klauzula je zakonom izričito dopuštena, te je volja stranaka bila ugovaranja kredita sa valutnom klauzulom. Tužiteljica nije dokazala da se radi o odredbama o kojima se nije pojedinačno pregovaralo i koje su suprotne načelu savjesnosti i poštenja i da je to dovelo do neravnoteže između stranaka, te tužiteljica nije dokazala svoju osnovu potraživanja.

3. Sud je izvršio uvid u Ugovor o kreditu br. 9012428133 od 20.4.2007. na iznos od 15.127,20 CHF s rokom otplate u 72 rate., otplatni plan davatelja kredita, Knjigovodstvenu karticu kredita, te je provedeno financijsko vještačenje po vještaku iz tvrtke Ručević vještačenje d.o.o. iz Zagreba.

4. Sud je prije svega cijenio istaknuti prigovor zastare i utvrdio da isti nije osnovan jer je u postupku utvrđeno:

- da je individualnu tužbu u ovom predmetu tužiteljica podnijela 9. lipnja 2023.,
- da je prema tužbi tj. specificiranom tužbenom zahtjevu utuženi period za povrat preplaćene kamate te za povrat s osnova valute tj. tečajne razlike od dospijeca prve obaveze 1. prosinca 2007. do konačne otplate
- da je tužba za zaštitu kolektivnih interesa podnijeta 4. travnja 2012.,
- da je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 (od 4. srpnja 2013.) u odnosu na ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj promjenjivoj kamati postala pravomoćna 13. lipnja 2014., a u odnosu na ugovorenu valutu 14. lipnja 2018.

4.1. Odredbom članka 214. stavka 1.-3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i dr., dalje: ZOO) propisano je da zastarom prestaje pravo zahtijevati ispunjenje obveze, a da zastara nastupa kad protekne zakonom određeno vrijeme u kojem je vjerovnik mogao zahtijevati ispunjenje obveze.

4.2. Člankom 215. stavkom 1. ZOO-a propisano je da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kada je vjerovnik imao pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano, dok je člankom 241. ZOO-a propisano da se zastara prekida podnošenjem tužbe i svakom drugom vjerovnikovom radnjom poduzetom protiv dužnika pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi utvrđivanja, osiguranja ili ostvarenja tražbine.

4.3. Člankom 245. stavkom 1. ZOO-a propisano je da nakon prekida zastara počinje teći iznova, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a stavkom 3. istoga članka da kad je prekid zastare nastao podnošenjem tužbe ili pozivanjem u zaštitu, ili isticanjem prijeboja tražbine u sporu, odnosno prijavljivanjem tražbine u nekom drugom postupku, zastara počinje teći iznova od dana kad je spor okončan ili završen na neki drugi način.

4.4. Nadalje, podnošenjem kolektivne tužbe Trgovačkom sudu u Zagrebu (4. travnja 2012.) u navedenom sporu za zaštitu kolektivnih prava prekinut je tijek zastare, dok je pravomoćnim okončanjem spora u odnosu na kamatu pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donošenjem presude PŽ-7129/13 dana 13. lipnja 2014. godine zastara počela teći ispočetka, kod čega se vrijeme prije prekida ne uračunava u tijek zastare.

4.5. O tome je pravno shvaćanje zauzeto i u odluci VSRH broj: Rev-2245/17-2 od 20. ožujka 2018., a koja je donijeta povodom revizije (podnijeta protiv presude ŽS u Osijeku broj: Gž820/17 od 29. lipnja 2017.-gdje je o zahtjevu za povrat preplaćene kamate) upravo u pogledu postavljenog pravnog pitanja "predstavlja li tužba za zaštitu kolektivnih interesa i prava podnesena u skladu sa člankom 131. Zakona o zaštiti potrošača, tužbu definiranu člankom 241. ZOO-a, odnosno radnju vjerovnika kojoj ZOO daje učinak prekida zastarnog roka?".

4.6. U citiranoj odluci VSRH je zauzeo slijedeće shvaćanje: "pokretanjem parničnog postupka za zaštitu kolektivnih interesa potrošača dolazi do prekida zastare na temelju članka 241. ZOO/05 te zastara individualnih restitucijskih zahtjeva počinje teći ispočetka tek od trenutka pravomoćnosti sudske odluke donesene u povodu te tužbe".

4.7. U vrijeme podnošenja kolektivne tužbe 4. travnja 2012., utužena tražbina, a imajući u vidu utuženi period kako je naprijed obrazloženo, nije bila u zastari, podnošenjem kolektivne tužbe došlo je do prekida zastare, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru, a zastara je za individualne tužbe (pa tako i ovu predmetnu) počela ponovno teći 13. lipnja 2014. u odnosu na tražbinu s osnova povrata preplaćene kamate, tj. 14. lipnja 2018. u odnosu na tražbinu s osnova ugovorene valute (razlike u tečaju CHF).

4.8. Tužba tužiteljice podnesena 6. rujna 2023., a zakon kod instituta stjecanja bez osnove ne predviđa posebni zastarni rok, uslijed čega se ima primijeniti članak 225. ZOO-a koji propisuje da tražbine zastarijevaju za pet godina ako zakonom nije određen neki drugi rok zastare, a presuda pred Visokim trgovačkim sudom Republike Hrvatske donesena je 13. lipnja 2014. godine (kada je prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu postala pravomoćna i u odnosu na kamatu) tj. 14. lipnja 2018. (kada je prvostupanjska presuda Trgovačkog suda u Zagrebu postala pravomoćna u odnosu na valutu) to proizlazi da je tužba u ovom predmetu podnesena u zastarnom roku pa istaknuti prigovor zastare nije osnovan.

5. Iz Ugovora o kreditu proizlazi da je iznos od 15.127,20 CHF tužiteljica trebala otplatiti u 72 anuiteta od prosinca 2007. do konačne isplate a o čemu je davatelj kredita i izdao Otplatni plan te da je tužiteljica ovaj kredit otplatila u 72 anuiteta sa ugovorenim promjenjivom kamatnom stopom u trenutku zaključenja ugovora od 5,10% a koja se mijenjala do 7,45%.

6. Na okolnost visine zahtjeva provedeno je vještačenje po sudskom vještaku iz tvrtke Ručević vještačenja d.o.o. iz Zagreba i vještak je u svojem vještačkom nalazu od 21. studenog 2025. (list 72 - 80) na temelju priložene dokumentacije utvrdio da je vrijednost kredita 15.127,20 CHF obračunat po srednjem tečaju sa rokom otplate 72 mjeseca sa promjenjivom kamatnom stopom koja je na dan sklapanja ugovora iznosila 5,10% godišnje i tijekom otplate kredita kamatna stopa se više puta mijenjala i u trenutku zaključne otplate je iznosila 7,45% godišnje. Vještak je iz otplatnih planova iskazao razliku u visini anuiteta koji proizlaze iz promjene kamatne stope u predmetnom razdoblju otplate a što je prikazao u Tabelama.

6.1. Stoga je vještak u svojem nalazu utvrdio:

a) ako se promatraju se promatraju samo iznosi koje je tužiteljica više platila, tada slijedi:

-razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze (31. svibnja 2007.) do dana dospijea posljednje obveze (30. travnja 2013.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 1.013,01 CHF, odnosno 604,02 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'm' Tabele 1 iz nalaza (u valuti CHF), odnosno u stupcu 'p' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (samo pozitivni iznosi),

-razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze (31. svibnja 2007.) do dana dospijea posljednje obveze (30. travnja 2013.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 2.157,42 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'r' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (samo pozitivni iznosi),

b) ako se promatraju svi iznosi (pozitivni i negativni), tada slijedi:

-razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze (31. svibnja 2007.) do dana dospijea posljednje obveze (30. travnja 2013.), a koja proizlazi iz promjene kamatne stope u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 1.013,01 CHF, odnosno 604,02 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'm' Tabele 1 iz nalaza (u valuti CHF), odnosno u stupcu 'p' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (svi iznosi),

-razlika obveza u razdoblju od dana dospijea prve obveze (31. svibnja 2007.) do dana dospijea posljednje obveze (30. travnja 2013.), a koja proizlazi iz promjene tečaja u razdoblju otplate kredita, iznosi ukupno 2.135,61 EUR (zbroy pojedinačnih konvertiranih iznosa razlika); pojedini mjesečni iznosi razlika dani su u stupcu 'r' Tabele 1 iz nalaza (u valuti EUR) (svi iznosi),

7. Nalaz i mišljenje vještaka dostavljen je strankama te su stranke:

- tužiteljica nije imala primjedbi i specificirala je tužbeni zahtjev na ukupan iznos od 2.135,61 eura (b), sve po pojedinim mjesecima i sa pripadajućom kamatom.
- tuženik se očitovao na nalaz vještaka i ustvrdio da je vještak svoj nalaz sačinio uzimajući u obzir i negativne tečajne razlike u odnosu na datum korištenja kredita koje iznose je potrebno uzeti u obzir prilikom donošenja odluke o visini tužbenog zahtjeva, pa nije opravdano zanemariti utvrđene negativne vrijednosti, odnosno razdoblje kada je tečaj bio niži od tečaja u trenutku isplate kredita.

7.1. Prigovor tuženog nije osnovan s obzirom da je utvrđena negativna vrijednost razlike nezanemariva, a kako to proizlazi iz vještačkog nalaza.

8. Ocjenom svih provedenih dokaza sud je stao na stajalište da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za utvrđenje ništetnim pojedinim odredaba ugovora o kreditu te povrat utuženog iznosa s osnove preplaćenog iznosa zbog ugovorene valutne CHF (promjene tečaja), te svoj zahtjev zasniva na ništetnosti ugovorne odredbe o promjenjivosti kamatne stope.

10. Prema stajalištu ovoga suda radi se o zahtjevu koji se temelji na institutu stjecanja bez osnove članak 1111. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 95/06 i dr.).

11. Kako je među strankama nepobitno utvrđeno da je tužiteljica bila korisnik kredita te da je tuženik u nekoliko navrata tijekom trajanja otplate kredita povećavao kamatnu stopu i time mijenjao tečaj CHF u odnosu na HRK i time je došlo do povećanja mjesečnih anuiteta a što je vještak utvrdio u svojem nalazu. Nadalje, u ovakvim i sličnim situacijama donesene su pravomoćne presude Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-1491/12 od 4. srpnja 2014. u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge "Potrošač" koja je u odnosu na promjenjivu kamatnu stopu potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i presudom VSRH broj: Revt-249/14 od 9. travnja 2015., te da je donijeta pravomoćna presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1401/2012 od 4. srpnja 2013., u sporu po kolektivnoj tužbi Udruge potrošač koja je u odnosu na ugovorenu valutu CHF potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2017 od 14. lipnja 2018., i presudom VSRH broj: Revt-2221/18 od 3. 9 2019., i da je pravomoćnom presudom utvrđeno da je između ostalih banaka i ovdje tužena banka povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe ugovarajući švicarski franak kao valutu uz koju je vezana glavnica, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora nije potrošače u potpunosti informirala o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke te da je tužena povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u ugovorima o potrošačkom kreditiranju ništetne i nepoštene ugovorne odredbe o ugovorenoj redovnoj kamati koja se tijekom postojanja obveze promijenila u skladu s jednostranom odlukom tužene, te da su nepoštene odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo ništetne od samog početka odnosno od trenutka kada su postale sadržajem standardnog ugovora, a njihovo korištenje predstavlja postupanje protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača.

12. Imajući u vidu smisao sudske zaštite kolektivnih interesa potrošača, ovaj sud smatra da pravna utvrđenja iz presude povodom tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača valja primijeniti u svim parnicama koje potrošači individualno pokreću protiv trgovaca radi ostvarenja svojih prava koja su im povrijeđena na način kako je to utvrđeno u postupku za zaštitu kolektivnih interesa i prava, dakle ne samo u postupcima radi naknade štete, već i u svim parnicama u kojima se zahtjev za isplatu temelji upravo na utvrđenju ništetnosti pojedine ugovorne odredbe, koju je ništetnost sud već utvrdio u postupku radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača te stoga prigovor tužene u vezi aktivne legitimacije, tj. činjenice da tužiteljica nije potrošač te da nema nikakvo pravo jer potražuje isplatu, ovaj sud smatra neosnovanim.

12.1. U suprotnom bi tumačenju takva deklaratorna presuda sama po sebi ostala bez konkretne svrhe tj. mogućnosti da na temelju iste individualni potrošač ostvari zaštitu

svojih prava s obzirom da bi potrošač iste činjenice odnosno tvrdnje o ništetnosti ugovornih odredbi (tj. povredi njegovih interesa i prava) ponovno morao dokazivati u individualno pokrenutom postupku. Upravo na ovakav smisleni način tumačenja zakonskih odredbi upućuje i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci broj Revt-249/14-2 od 9. travnja 2015., kada obrazlaže aktivnu legitimaciju tužitelja u tom postupku za podnošenje tužbe za zaštitu kolektivnih interesa potrošača, naglašavajući da zakonske odredbe nisu same sebi svrha, već se donose u svrhu uređenja određenog pravnog područja i pravnih odnosa koji u njemu nastaju, a u primjeni donesenih propisa one se trebaju tumačiti smisleno, polazeći od volje zakonodavca, ali uvijek imajući na umu svrhu kojoj su one namijenjene, kao i učinak koji se njihovom primjenom postiže. Na isti način ovdje citirane zakonske odredbe tumači i Visoki trgovački sud RH u obrazloženju svoje presude broj: PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. navodeći da se pojedini potrošači, u slučaju postojanja osuđujuće odluke, u postupku individualne pravne zaštite, radi naknade štete, izmjene ugovora ili slično, mogu pozvati na sadržaj odluke iz postupka zaštite kolektivnih interesa i prava.

12.2. Obzirom na nespornu činjenicu da je predmetnim ugovorom o kreditu između stranaka, koji je sklopljen u razdoblju na koje se odnosi presuda Trgovačkog suda u Zagrebu iz postupka zaštite kolektivnih interesa i prava, i to odredbom točke 4. tog ugovora ugovorena kamatna stopa koja je promjenjiva u skladu s odlukom banke, dakle u skladu s jednostranom odlukom tuženika, a upravo je takvu ugovornu odredbu citiranom pravomoćnom presudom Trgovački sud u Zagrebu utvrdio nepoštenom te stoga ništetnom, te je ugovorena odredba kojom je ugovoren švicarski franak kao valuta uz koju je vezana glavnica švicarski franak, te je i takvu ugovornu odredbu citiranom pravomoćnom presudom Trgovački sud u Zagrebu utvrdio nepoštenom te stoga ništetnom, ovaj sud smatra kako je sukladno citiranim odredbama članka 138.a ZZP/07, članka 118. ZZP/14 i članka 502.c ZPP-a tim pravnim utvrđenjima vezan u ovom postupku.

13. Tužiteljica je kao što je naprijed navedeno, u skladu s nalazom vještaka postavila i specificirala tužbeni zahtjev na iznose kako je to naprijed navedeno, a na koje iznose traži zakonsku zateznu kamatu na svaki pojedini iznos počevši od dospijeća tj. od plaćanja pa do isplate, a kako joj kamata i pripada u smislu odredbe članka 1115. stavka 1. ZOO tj. tužena je kao nepošteni stjecatelj dužna zakonske zatezne kamate platiti od dana stjecanja. Slijedom svega naprijed navedenog valjalo je presuditi kao u izreci presude.

14. Tužiteljica je postavila zahtjev za trošak postupka i tužiteljici u cijelosti pripada trošak postupka jer je u cijelosti uspjela sa tužbenim zahtjevom, sve odredbom čl. 154. st. 1. u vezi čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91...-ZPP).

14.1. Sud je tužiteljici priznao trošak zastupanja u osobi odvjetnika sukladno odvjetničkoj tarifi i to prema Tbr. 7/1 za sastav tužbe, zastupanje na dva ročišta prema Tbr. 9. (21.5.2025. i 28.9.2026.), sastav dva obrazložena podneska prema Tbr. 8/1 (28.12.2023. i 4.12.2025.), za svaku radnju 250,00 eura sa PDV-om, što iznosi 1.250,00 eura, trošak vještačenja u iznosu od 250,00 eura, pristojba na tužbu i presudu u iznosu 75,72 eura, što ukupno iznosi 1.475,72 eura

15. Na parnični trošak dosuđena je zatezna kamata od dana donošenja ove presude do isplate temeljem odredbe članka 30. stavka 2. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13, 9/14, 55/16 i 73/17) po stopi iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima.

16. Slijedom iznesenog presuđeno je kao u izreci.

U Ogulinu 7. listopada 2026.

S u d a c
Mima Mrvoš

Uputa o pravnom lijeku

1. Stranci koja je pristupila na ročište za objavu rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

2. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu je uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana tog ročišta. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

3. Stranci koja nije pristupila na ročište za objavu presude, a o njemu nije uredno obaviještena, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otppravka presude. Rok za žalbu je 15 dana. Žalba se dostavlja u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke ovom sudu za sud drugog stupnja.

Dostaviti:

1. Odvj. Boris Grgurić, Ogulin
2. OD Šooš, Maceljski, Mandić, Stanič i Partneri d.o.o. Zagreb

Broj zapisa: **9-3088e-46b65**

Kontrolni broj: **0de22-9efed-1ad23**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Karlovcu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.